

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_03_JAK_SE_OKOLO_ZAJICE_CHROUPALKA_TOCILO_POKUSENI		
Název materiálu:	Jak se okolo zajíce Chroupálka točilo pokušení		
Předmět:	ČESKÝ JAZYK - ČTENÍ	Ročník:	2.
Časová dotace:	45 min.	Datum ověření:	15. 11. 2011
Jméno autora:	Mgr. Ludmila Šírová		
Klíčová slova:	Práce s textem, pětílístek, volné psaní.		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Žák se aktivně zapojuje do procesu čtení. Žák si zdokonaluje čtenářské dovednosti. Žák formuluje otázky a odpovědi.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	Komunikativní. Sociálně personální.		
Anotace, metodický list:	Příprava na vyučovací hodinu rozvíjející čtenářskou gramotnost s využitím schématu E-U-R. V hodině jsou využity aktivizační metody pro práci s textem.		
Použité zdroje:	BALÍK, Jindřich. <i>100nožka Klotylda</i> . 1. vyd. Ilustrace Barka Zichová. Praha: Albatros, 2008, 75 s. Druhé čtení (Albatros). ISBN 978-80-00-01741-9 (Váz.). Ukázka viz str. 65 - 69		

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

EVOKACE:

Pětilístek : téma zajíc

ZAJÍC

PŘÍDAVNÉ JMÉNO PŘÍDAVNÉ JMÉNO

SLOVESO SLOVESO SLOVESO

Věta o čtyřech slovech

Co se mi vybaví, když se řekne

Následuje čtení příběhu ve dvojicích – čtení s otázkami.

UVĚDOMĚNÍ SI VÝZNAMU:

Čtení příběhu ve dvojicích – čtení s otázkami.

Oba žáci čtou stejný text. Za každým odstavcem se zastaví a na střídačku si k textu kladou otázky. Pak pokračují ve čtení textu.

REFLEXE:

Volné psaní: Moje pokušení.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Jak se okolo zajíce Chroupálka točilo pokušení

Jindřich Balík

Dědeček Nováků se jednou vypravil do lesa na houby. V ruce proutěný košík, v kapse kudličku rybičku a kousek chleba v ubrousku k zakousnutí.

Jde si cestou mezi poli, rozhlíží se po okolí a brouká si spokojeně pod fousy. Z modrého nebe se na něj usmívá slunce, nad hlavou mu vyzpěvují ptáci, včely a medoví čmeláci.

Dědeček jde mezi poli, zastaví se pod topoly, koukne - a co to? Na mezi leží dvě veliké hlávky zelí!

Kulaté jako měsíc v úplňku, voňavé jako sváteční oběd. A jsou docela opuštěné. Docela samotinké.

Dědeček se zastaví, překvapeně se podrbe za uchem a říká si: "Krásné hlávinky, krásné. Tuze by se nám hodily k nedělní pečince. Ale do lesa se s nimi přece nepotáhnu. A nechat je tady jen tak ležet? Co když se sem zatoulá mlsná koza Róza? Měli bychom s babičkou po voňavé pochoutce..."

Dědeček Nováků přemýšlí, přemýšlí, potahuje se nerozhodně za šedivou bradku, otáčí se na podpatku, a najednou - kde se vzal, tu se vzal, u křoví panáčkuje zajíc Chroupálek.

"Ahoj!" křikl na něj vesele dědeček, "tebe mě poslalo samo nebe."

Dostal nápad.

"Buď tak hodný, Chroupálku, a pohlídej mně tady ty dvě hlávky zelí. Jdu do lesa na houby a cestou zpátky se pro ně zastavím."

"Pohlídám, pohlídám, proč bych nepohlídal," řekl Chroupálek. "Nedělej si starosti."

Dědeček se usmál a šel spokojeně dál.

Tiše si pobrukoval, v ruce se mu houpal proutěný košík, v kapse měl kudličku rybičku a v ubrousku kousek chleba. Zajíc Chroupálek zatím seděl u příkopu.

Z levé strany mu voněla pod nos jedna hlávka zelí, z pravé strany druhá.

"To je nádherná vůně," povzdychl si. Polkl mlsnou slinu a rozhlížel se po světě. Z modrého nebe se na něj smálo slunce, nad hlavou mu vyzpěvovali ptáci, včely a medoví čmeláci.

"Co kdybych si párkrát hryzl? Od rána jsem nic pořádného nejedl," napadlo ho najednou.

A sotva to dořekl, už se kolem něj zatočilo pokušení. "Jen ochutnej, ochutnej, proč bys neochutnal? Přece se nebudeš trápit hladý," šeptalo mu potichoučku do ucha.

Ale Chroupálek se zamyslel, zakýval hlavou ze strany na stranu, sem tam, a řekl:

*Tento výukový materiál byl vytvořen v rámci projektu EU peníze školám.
Základní škola a Mateřská škola Veřovice, příspěvková organizace*

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

"Ne ne, co by si dědeček Nováků pomyslel? Nemůžu ho zklamat, když mně tak věřil. Nemohl bych se mu podívat do očí. Musím to vydržet, musím. Ani kousek nechutnám."

Polkl naprázdno a párkrát silně zadupal, aby už neslyšel, co mu pokušení dál našeptávalo. Lákavě a tiše.

Aby neslyšel, jak mu kručí v břiše.

Slunce šlo nebem, ptáci zpívali, čmeláci si pobrukovali a hladový zajíc hlídal dvě voňavé hlávky zelí. Hlady už málem neviděl, už si myslel, že neodolá, a najednou slyší, jak ho někdo volá...

Dědeček se vrací!

Košík plný hub, v kapse kudličku rybičku, prázdný ubrousek od svačiny a vesele mává a mává:

"Ahoj Chroupálku! Vidím to i na dálku, že jsi dobře hlídal. Nebyla tu koza Róza?"

"Nebyla, nebyla, dědečku," usmál se zajíc. Jenom veliké pokušení se okolo mě točilo a můj mlsný jazyk se už už chtěl nechat přemluvit, myslel si v duchu. Ale nahlas neřekl nic. Ani slovíčko.

"Musím se ti za tvou službu odměnit," pochválil ho dědeček. "Rozdělíme se o zelí hezky napůl - jedna hlávka patří tobě, druhou si vezmu já. Bude nám s babičkou stačit na nedělní oběd až až..."

Popadl voňavou hlávku, zamával zajícovi na rozloučenou a pospíchal domů. Z modrého nebe se na něj smálo slunce, nad hlavou mu vyzpěvovali ptáci, včely a medoví čmeláci.

A Chroupálek?

Na mou duši - chroupal a chroupal, až se mu sem a tam kývaly uši.